

**MEOSZ OTTI
SAJTÓFIGYELÉS**

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

**A sajtóban megjelent információk
-- MÉDIA HÍREK --**

Csupán 19 fogyatékkal élőt alkalmaz a kormány

Továbbra sem mondható, hogy jó példával jár elől a kormány a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásában.

A Miniszterelnökségen és a minisztériumokban ugyanis jelenleg mindössze tizenkilenc fogyatékkal élő dolgozik – tudta meg a Világgazdaság. Vagyis még mindig nem éri el a Miniszterelnökségen és a minisztériumokban dolgozók összlétszámának egy százalékát a megváltozott munkaképességűek aránya.

A mintegy 5600 közalkalmazott közül a Miniszterelnökségtől kapott információ szerint összesen 19 él fogyatékkal. Ez azt jelenti, hogy másfél év alatt mindössze 8 fővel bővült a kormányban foglalkoztatott megváltozott munkaképességűek száma. A legtöbb, tíz fogyatékkal élő a Honvédelmi Minisztériumban dolgozik, míg a humán tárcaánál mindössze hatan állnak alkalmazásban. Egy-egy rokkant munkavállalóról számolt be a nemzetgazdasági és a külügyi tárca, valamint a Miniszterelnökség, míg a belügyi, az igazságügyi, a fejlesztési és az agrártárcaánál egyetlen álláshelyet sem tölt be jelenleg megváltozott munkaképességű dolgozó.

Mindezek alapján továbbra is távolinak tűnik mindaz, amiről 2012 tavaszán így nyilatkoztak a Miniszterelnökségen a lapnak: „Az a cél, hogy a minisztériumi állomány természetes fluktuációja során egyre nagyobb számban kerüljenek be a minisztériumokba, minden tárcaánál elérjék a minimum 5 százalékos arányt, és a tárcaknak a jövőben ne kelljen rehabilitációs hozzájárulást fizetni”.

A kormányzat terveihez képest a Miniszterelnökség és a minisztériumok tavaly összesen csaknem félmilliárd forintot fizettek be rehabilitációs hozzájárulásként. Pedig, miként arra már van példa, nem csupán portás, hivatalsegéd vagy asszisztens, de vezető tanácsos, sőt akár helyettes államtitkári munkaköröket is képesek betölteni megváltozott munkaképességű munkavállalók - olvasható a cikkben.

forrás: weborvos.hu

Társadalmi szerepvállalás – nem csak nagyvállalatoknak

A lakosság számára egy vállalat sikere nem feltétlenül az üzleti eredményein mérhető, vagy hogy milyen ütemben terjeszkedik, hanem azzal is, hogy miként szolgálja a közösséget.

Így napjainkban a piacon meghatározó üzleti tevékenységet folytató cég számára **szinte kötelesség a társadalmi szerepvállalás**. A társadalmi szerep-, vagy felelősségvállalás (röviden CSR) mára üzleti fogalomként vált. Azok a cégek fektetnek nagy hangsúlyt és energiát ilyen kötelezettségekre, melyek figyelembe veszik a társadalom érdekeit, tekintettel vannak a tevékenységük által kifejtett társadalmi, környezeti, művészeti, stb. hatásra, így ennek megfelelően alakítják működésüket.

Nagyvállalatok már jó ideje tudatosan terjesztik ki e tevékenységüket a lakosság felé, ezekre jelentős összegeket fordítanak, sok esetben önálló csoportot hoznak létre. Az utóbbi időben azonban **kisebb cégek részéről is megnőtt az aktivitás**, hiszen nem kell mindenáron költséges tevékenységekre gondolni, ha a társadalom számára hasznosak szeretnénk lenni. Lehetne sorolni a számtalan lehetőséget a szelektív hulladékgyűjtéstől az intézmények (pl. iskola) felújításáig, a hasznos – és nagyon sok esetben költségektől mentes - tevékenységek száma szinte meghatározhatatlan.

Sokan úgy vélik, hogy a cégek részéről ez az egész nem más, mint figyelemfelkeltés, reklám, azonban egy egyszerű megjelenés mellett mégis többet ad, mivel **értéket teremt**, formálja a gondolkodásmódot mind a közösségben, mind saját munkatársaink körében.

Az Amrest a társadalmi szerepvállalást már jó ideje fontos küldetésnek tekinti. Példaként említhető, hogy **a Starbucks kávézóiban fair trade kávékat árusítanak**, így támogatva a fejlődő országok kávéültetvényein dolgozók igazságos javadalmazását, vagy például a saját dolgozóik önkéntes tevékenységét, ahol évről évre segítenek az erdők tisztításban vagy játszótérek felújításban.

Cégük azonban idén a társadalmi felelősségvállalás egy új szintjére, területére lépett. Ez a fogyatékos emberek alkalmazása és integrálása a munka világába. **A KFC étteremlánc megpályázta a Fogyatékos-barát munkahely elismerést**. Ezt a kitüntető címet az Emberi Erőforrások Minisztériuma, az American Chamber of Commerce in Hungary és a Szövetség a Kiválóságért Közhasznú Egyesület a Salva Vita alapítvánnyal közösen ítéli oda a pályázati feltételeket sikeresen teljesítő cégek számára.

Már jó ideje fontosnak tartják, hogy leképezzék a vásárlók körét, azaz, hogy azon sokszínűséget visszatükrözzék dolgozói állományuk összetételében is, mint amelyet a vásárlók jelentenek. Így alkalmaznak például diákokat, nyugdíjasokat, de **kiemelt figyelmet szentelnek a fogyatékkal élő emberek munkához jutására és visszaintegrálására a munka világába**. Stratégiai programjuk fontos részét képezi, hogy az irányadó vállalati alapelvei mellett - melyek meghatározzák mindennapi munkájukat és emberi kapcsolataikat - elkötelezettséget vállaljanak a fogyatékos személyek toborzására, hosszú távú foglalkoztatására, megtartására, illetve a szervezet dolgozóinak szociális érzékenységének növelésére. Hisznek abban, hogy az Alapértékeik és Irányelveik teljes körű betartása eredményeként vállalatuk a társadalom egészére pozitív hatást gyakorol. Ezt kiemelten fontosnak tartják, hiszen cégük egyre növekszik, ezáltal egyre jelentősebb befolyással bír a társadalomra, a mára már mintegy 700 dolgozójukon keresztül. Napi szinten gyakorolják a

dolgos hétköznapiakban a Tolerancia, Esélyegyenlőség, Példamutatás és Integráció irányelveket.

Ezen elvek elsajátításához munkavállalóiknak természetesen segítséget is nyújtanak, hiszen az egész szervezetet megmozgató programon belül vállalták, hogy képzéseken, belső kommunikációkon, belső újságjukon, valamint számos egyéb csatornán **keresztülérzékenyítik kollégáikat, formálják szemléletüket, hogy befogadóbbá, toleránsabbá váljanak**, és segítsék a megváltozott munkaképességű dolgozók beilleszkedését. Mint cég, küldetésüknek tekintik, hogy a magyar piacon más vállalatok számára is mintaként szolgáljanak, és egyre többen kövessék gyakorlatukat, mely elkötelezettségüket az EU-Csoport a saját CSR tevékenységeivel együtt csak támogatni tudja.

forrás: gazdasagradio.hu

Lassabban megy a tervezettnél

Csúszik a rokkantsági nyugdíjban részesülők felülvizsgálata, így abba külső szakértőket is bevonnak, hogy mielőbb végezzenek a 190 ezer érintett ellenőrzésével – értesült a Világgazdaság.

A lap szerint a tervezéskor figyelmen kívül hagyták azt, hogy egyszerűen nincs elegendő felülvizsgáló orvos a munka elvégzéséhez, melynek elvileg **2014 végéig** kell befejeződnie. Az elmúlt szűk másfél évben a 190 ezer felülvizsgálatra kötelezett rokkant bő egyharmada, mintegy 68 ezer ember esett át a kötelező komplex felülvizsgálaton. A hátralévő 16 hónapban kellene tehát a többi szűk kétharmad, 122 ezer személy ellenőrzését **elvégezni**.

Megyéinkben szintén – időarányosan – **elmaradásban** vannak a felülvizsgálatok. Az érintetteket 2012. II. negyedévtől kezdődően ellenőrzik, a 11.728 főből 2013. augusztus 31-ig 2.225 főt vizsgáltak meg, vagyis szűk egyötödüket. Nagyjából ugyanennyi idő alatt kellene még a hátralévő 9.503 fő vizsgálatát elvégezni – derült ki a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Rehabilitációs Szakigazgatási Szervének (HBM KRSzSz) hozzánk eljuttatott adataiból.

A késelem **magyarázata**, hogy a komplex szakértői vizsgálat több szakértő (orvos-, szociális, foglalkoztatási szakértő) közreműködését igényli, és az orvosszakértők a rehabilitációs felülvizsgálatokon kívül sok más egyéb jogcímen végeznek szakértői vizsgálatokat (fogycatékossági támogatás, közlekedőképesség minősítése, családi pótlék, táppénzes felülvizsgálat, jogosítvány, aktív korúak ellátása). Hajdú-Biharban szintén **külső szakértőket** vonnak be a folyamatba, úgy vélik, segítségükkel 2014. év végéig lehetséges a rehabilitációs vizsgálatok befejezése.

forrás: haon.hu

Az EMMI Szociális és Családügyért Felelős Államtitkárságának közleménye (1. rész)

Pályázat segítő kutya kiképzéssel foglalkozó szervezetek támogatására

Pályázatot írt ki a Fogycatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közhasznú Nonprofit Kft.

(FSZK) fogyatékos emberek segítő kutyához juttatásának, terápiás kutyák alkalmazásának támogatására a fogyatékossgal élők életminőségének javítása érdekében. A pályázat közvetlen célcsoportját a segítő kutyák kiképzésével foglalkozó szervezetek, közvetett célcsoportját a segítő kutyát igénybe vevő személyek alkotják.

Pályázni lehet a segítő kutya (kivéve terápiás kutya) kiképzéséhez, vizsgáztatásához és a fogyatékos személyhez történő eljuttatásához kapcsolódó projektek megvalósítására, valamint terápiás kutya alkalmazásának költségeinek fedezésére.

A pályázatok támogatására rendelkezésre álló keretösszeg: 24.550.000,- Ft, amelyet az Emberi Erőforrások Minisztériuma és az FSZK között létrejött együttműködési megállapodás biztosít.

A pályázatban minimum 700.000,- Ft, maximum 8.000.000,- Ft vissza nem térítendő támogatás igényelhető összesen.

A kutyák speciális képességeitől függően kutyatípusonként a maximálisan igényelhető összeg:

- vakvezető kutya: 1.900.000,- Ft
- mozgáskorlátozott személyt segítő kutya: 1.900.000,- Ft
- hangot jelző, rohamot jelző kutya: 1.600.000,- Ft
- személyi segítő kutya: 1.300.000,- Ft
- terápiás kutya: 500.000,- Ft.

A támogatott projektek megvalósítási időszaka 2013. október 1-től 2014. április 30-ig tart.

forrás: os.mti.hu

Pályázat szülősegítő szolgáltatások támogatására

Pályázatot írt ki a Fogyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közhasznú Nonprofit Kft. (FSZK) a fogyatékossgal élő gyermekeket és felnőtteket nevelő szülők részére, támogatva az általuk igényelt szolgáltatásokat.

A pályázók a következő két szolgáltatástípusból választhatnak:

A.) Szülősegítő foglalkozások

A pályázat célja a hasznos ismeretek, információk, érdekérvényesítési technikák átadása, tanácsadás, kikapcsolódási lehetőség biztosítása, mentálhigiénés segítségnyújtás egyéni vagy csoportos formában. A szülősegítő foglalkozásokat megvalósíthatják előadássorozatok szervezésével, mentálhigiénés tréning formájában, a programba beépíthetőek intézménylátogatások, igény esetén támogatható az egyéni tanácsadás, a párterápia, illetve a szülők bevonásával szervezett érzékenyítő foglalkozássorozat is.

B.) Komplex szülősegítő projektek

A pályázat célja a szülősegítő szervezet tevékenységi körének bővítése, területi kiterjesztése, szülősegítő hálózatok kialakítása a szülők segítővé képzésével, az önérvényesítési képesség és az érdekvédelmi tevékenység erősítése.

A pályázatok támogatására rendelkezésre álló keretösszeg: 19.000.000,- Ft, amelyet az Emberi Erőforrások Minisztériuma és az FSZK között létrejött együttműködési megállapodás biztosít.

Egy pályázó által maximálisan igényelhető összeg:

A.) Kategória: 400 000 Ft.

B.) Kategória: 1 200 000 Ft.

A programra kizárólag civil szervezetek (alapítványok, egyesületek, egyházi szervezetek) pályázhatnak. Non-profit gazdasági társaságok nem tartoznak a támogatásban részesíthetők körébe. [További részletek a kormány honlapján.](#)

forrás: weborvos.hu

Ismét családi napon a Csodakutya Alapítvány

A Csodakutya Alapítvány célja állatasszisztált terápiás fejlesztés biztosítása sérült, súlyosan-, halmozottan sérült gyermekeknek és fiatal felnőtteknek számára.

Szombaton, **2013. szeptember 14-én 16-18 óra között** a Csodakutyák is ott lesznek a IX. Csapókerti szomszédsági napon!

Nagyon sok szeretettel és engedelmes négylábúakkal várjuk a segítő kutyák iránt érdeklődő kicsiket- és nagyokat!

Amit biztosan ígérhetünk:

- kedves, vizsgázott terápiás Csodakutyák és felvezetőik
- arcfestés
- vásár
- ZsákbaKutya 😊
- sok- sok meglepetés
- és természetesen kutyázás minden mennyiségben!!!

Jöjjenek el minél többen, és töltsünk el együtt egy kellemes délutánt!

A **terápiás fejlesztés** elengedhetetlen ahhoz, hogy a hátrányos helyzetű, sérült emberek teljesebb életet élhessenek. Ha önellátásuk javul, kommunikációjuk fejlődik, emberi kapcsolataik pozitívan változnak, hasznosabb tagjaivá válnak a társadalomnak, kevésbé szorulnak segítségre, életminőségük javul.

A terápián részt vevők az elsajátított ismereteiket máskor is **alkalmazzák**. Nyitottabbakká váltak, nyugodtabbak, figyelemkoncentrációjuk javul, szókincsük bővül. Mozgásuk, figyelmük fejlődik. Önállóbbakká válnak. Türelmesebbek, kitartásuk fokozódik. A kutya hatására társaik iránt nyitottabbakká válnak, elfogadóbbak és figyelmesebbek lesznek.

A terápiák során önállóságuk fokozódik, társas kapcsolataik fejlődnek, szocializációjuk javul. Társas kapcsolataik javulnak, szocializációjuk pozitívan változik, figyelmük fejlődik, érdeklődőbbek, együttműködőbbek, önállóbb életvezetésre képesebbek.

Hazánkban közel fél millió a fogyatékkal élő gyermekek száma több mint 70 % hátrányos helyzetű családban, vagy állami gondozásban él így nincs semmilyen lehetőségük az **egyéni fejlesztésre**.

A **Csodakutya Alapítvány** 2009. óta segít terápiás kutyáival a fogyatékos gyermekek fejlesztésében. Segítsen Ön is, hogy minél több rászoruló gyermekhez eljuthassanak a Csodakutyák!

Az idei tanévben már 7 intézményben közel 250 értelmileg akadályozott, tanulásban akadályozott, autizmus spektrumzavarral élő és súlyosan-, halmozottan sérült kisgyermek és fiatal felnőtt részesül e speciális fejlesztésben a **Csodakutyákközreműködésével**.

forrás: haon.hu

ÖNKÉNTES VIGYÁZÓ KEZEK SEGÍTETTÉK A MOZGÁSSÉRÜLTEK OTTHONÁT

A fehérvári Viktória Rehabilitációs Központ kérésére a „Vigyázó kéz” Gyermekvédelmi Egyesület nagykorú, de még állami otthonokban lakó állami gondozott fiatalokkal az Erzsébet úti kert és zöldterület őszi takarítását végezte el vasárnap. Apolka, Csilla, Erika, Eszter, Jankó és Robi Velencéről és Gántról érkeztek.

A „Vigyázó kéz” Gyermekvédelmi Egyesület sok-sok gyümölcssel, óriáspizzával és franciakrémessel köszönte meg a saját családjuk nélkül élő fiataloknak az önzetlen, precíz munkát, amivel a Központ vezetője Horváth Klára igazgató is elégett volt. Az egyesület ezzel a munkával járult hozzá a szeptember 13-14. között a Viktória Központban rendezendő mozgássérült konferenciához és a szebb környezethez.

forrás: szekesfehervar.hu

KITARTÁSBÓL ARANYÉRMES

Sas Sándor: paralimpiai bajnok szeretnék lenni

A sepsiszentgyörgyi származású paralimpikon az erőemelésről váltott az atlétikára, közben pedig esélyegyenlőségi klubot működtet, és énekel is.

– Nem. De egyáltalán ki dönti el, hogy mi lehetetlen? Ha az ember nem próbálja meg, akkor nem tudja, hogy képes-e megvalósítani.

Voltál mikulásgyári nagykövet, van egy klubod, foglalkoztál erőemeléssel, mostanában viszont már a gerelyhajítást, a súlylökést és a diszkoszvetést űzöd, de emellett énekelsz is. Elég sok mindent kipróbálsz azért ...

– Egy olyan életutat és példát szeretnék mutatni, ami előre mutat, és a sérültek meg az épek világát közelebb hozza egymáshoz. Küzdelem az élet, erre szeretném felhívni a figyelmet, de megéri pozitívnak lenni, mert – magamat alapul véve – elég nagy életutat lehet megtenni.

Pont a hétvégén történt egy eset, amikor kint voltam a cseh nyílt bajnokságon Olmützben. Egy kameruni versenyző is részt vett, akinek viszont nem volt se dobószéke, se eszköze, de látszott rajta, hogy egy eszméletlenül jó fizikumú ember, és tudna akkorát dobni, hogy dobogós legyen. Ezért felajánlottam neki a dobószékem és a lekötőm. Közben a többi versenyző csak kérdően nézett: mi van, ha ledob a dobogóról? Úgy voltam vele, hogy ha letol, akkor így jártam, de tudtam viszonyítani, tudtam, hogy Erdélyből hogyan indultam, és mik vittek előre engem korábban.

Végül csak 6 centivel maradt le a dobogóról, ebben tényleg az volt a szép, hogy simán benne volt a dobogós helyezés.

Hogy tudod ezt a sok mindent csinálni? Mi tölt fel?

– Elsősorban a gyerek tölt fel, jó motiváció tud lenni az életben. Ha az elmúlt három év nehézségeit veszem alapul, egyértelműen a gyerekek tudható be az, hogy előre vitt a motor. Ha épp nagyon nehéz napom van, akkor fogom a négy és fél éves gyerekeimet, beteszem magam mellé az autóba, és együtt megyünk, és az feltölt. Az ember mindig megtalálja azokat a dolgokat, amivel ki tud jönni a mélypontról.

Igaz, volt arra példa, hogy olyan mélyen volt az életem, hogy négy napig teljesen kikapcsoltam, és kialudtam azt a sok negatív dolgot. Csak így jött meg a megoldás. De néha az is sokat számít, ha az ember kivonja magát a külvilágból, ha nem akar benne részt venni, mert akkor is feltöltődik, új motivációkat kap.

32 évesen én az életben élni szeretnék, nem pedig irányítani, befolyásolni az életet, hanem részt venni benne. Ha nincs az emberben gonosz, önös szándék, azt gondolom, hogy az élet ezt visszaigazolja és megjutalmazza.

A sikereid nagy részét Magyarországon érted el. Erdélyben szerinted ez lehetséges lett volna?

– Nem. Mindenféleképpen nagyon büszke vagyok a származásomra, és örülök, hogy erdélyi emberként ennyi mindent el tudtam érni, de ha a reális alapokat veszem, akkor Erdélyből ez nem sikerült volna. Bár akkor tudnám ezt pontosan megmondani, ha ott nőttem volna fel, ha tapasztalom, hogy milyen lehetőségei vannak a 90-as évek elején egy mozgássérült magyar srácnak az életben. Mai fejjel azt mondom, hogy nem lett volna lehetőségem.

Mikor is mentetek ki pontosan? Erre vonatkozóan nem kaptam adatot sehol.

– Pont a rendszerváltás után, amikor még egy-két óra alatt meg lehetett kapni az útlevelet. 1990. január elsején már magyar területen voltunk. De ez is egy nagyon érdekes dolog. Édesanyám úgy jött ki Sepsiszentgyörgyről egy kilenc éves mozgássérült kisseráccal a karján, hogy nem volt hova mennie. Egyszerűen szebb jövőt szeretett volna a gyerekének. Benne az is megvolt, hogy az itteni orvosi ellátással lábra tudok még állítani.

De szerintem az erdélyi származásom olyan dolgokat is megtanított az életben, amik mind a hasznomra váltak. Ha azt mondják, hogy tízszer többet kell letenni az asztalra, akkor az nem probléma, tízszer többet fogok letenni az asztalra. A mai világban az ilyen küzdelmek nagyon nem látszanak, vannak, de nehezen fogadja el az ember, hogy miért pont neki kell tízszer többet letennie.

Milyen gyakran jársz haza?

– Éves szinten általában kétszer, de legalább egyszer mindenképp.

Láttam, hogy énekesként Erdélyben is felléptél már. Milyen gyakoriak a fellépéseid?

– Koncerteztem már Székelyhídon és Aradon is. De voltak Szlovákiában is fellépéseim.

Ahova hívnak, ott általában meg szoktam jelenni. Nagyon szívesen elvállalom, ha van felkérés. Persze a karitatív jellegű felkérésekkel Dunát lehet rekeszteni, viszont nekem is vannak költségeim, és meg is kell élnem valamiből. A fizetős fellépéseim száma viszont nagyon minimális, éves szinten 10-12 darab van.

Háromszor vettél részt erőemelőként a paralimpián. Tavaly decemberben viszont bejelentetted, hogy felhagysz az erőemeléssel, és inkább más sportágban versenyzel. Miért váltottál sportágat? Nem voltál elégedett az erőemelői karriereddel?

– 14 évesen, amikor életemben először próbáltam, 100 kilót nyomtam fekve. Olyan srác voltam addig, aki nem látott súlyzót, de már azzal országos bajnok lettem. Tulajdonképpen ott fedeztek fel, hogy mekkora jövő áll előttem. Rá három hónapra Pölsben 125 kilogrammal lettem az Európa Bajnokságon ötödik, és egyértelmű volt nekem, hogy ez a jövő. És az erőemelés a mai napig közel áll a szívemhez, azt viszont látnom kellett három paralimpia után, hogy erőemelésben nem leszek bajnok. És én paralimpiai bajnok szeretnék lenni.

London után azt mondtam, nem szeretnék még négy évet arra föltenni az életemből, hogy negyedik, ötödik vagy hatodik legyek. Az erkölcsi gondolkodásomba viszont nem férnek bele azok a dolgok, amik által tudom, hogy oda lehetne érni a dobogóhoz. És akkor mindenki arra gondolhat, amire akar. Ha azt vesszük alapul, hogy erőemelésben 12 világcúsból 9 arab és 3 kelet-ázsiai, akkor elgondolkodtató, hogy európaiként mit akar az ember benne. Azt gondolom, hogy az én 225 kilogrammossal eddig lehetett eljutni, s most lezártunk egy korszakot.

Úgy láttam, nekem az atlétika lesz az a sportág, amiben az én erkölcsi világommal olyan eredményt el tudok érni, amit az erőemelésben nem. Az elmúlt 16 évből mindent, ami jó, áthoztam az atlétikába, ami pedig rossz, azt dobtam. Teljesen tiszta lappal indulok. De mindenképp egy olyan sportágba szerettem volna belevágni, amiben az eddigi sportkarrierem előnyömbre válik. Ha atlétaként a fizikumommal már nem kell foglalkoznom, csak a technikámmal, akkor tulajdonképpen a munka 50 százalékát már elvégeztem. Már csak a másik 50 százalékot kell teljesítenem. Az, hogy milyen eredményeket fogok elérni, a közeljövőben fog meglátszani.

Azért a legutóbbi csehországi versenyed elég sikeres volt két ezüst- és egy bronzéremmel.

– Ez meglepetés volt, mert ilyen eredményt nem vártam magamtól. Egyéni csúcsot szerettem volna mindenféleképpen elérni a versenyen, mivel az első évet én tényleg csak a tanulásra, a technika begyakorlására szántam. Ha sikerül az egyéni legjobbamat megdobni, már akkor én bőven elégedett vagyok. Az, hogy a legjobb magyarként és a legjobb nemzetköziliként tudtam zárni a versenyen, mindenféleképpen előre mutat. Ezen a versenyen láttam először azt, amit eddig nem volt alkalman, mivel nem voltam nemzetközi versenyen: hogy minként csinálják a világ legjobbjai.

Sportolóként még meddig tervezel?

– Úgy gondolom, hogy két-három paralimpia még bennem van. Azért egy nehézdobó atléta 40-45 évesen is lehet csúcsformában, nem olyan korai a kiöregedés.

A távolabbi jövődet hogy képzeled el: zenészként, sportolóként vagy vállalkozóként?

– Ezt csak a jó Isten tudja megmondani. Mindenféleképpen egy nagyon aktív életet szeretnék magamnak előteremteni, a sportból ki szeretnék venni mindent, amit csak lehet. Vállalkozóként azért nem fűzök nagy reményeket a jövőmhöz, mert én mindig is kényszervállalkozónak tartottam magam, és nagyon jó lenne, ha az élet megadná azt a pozitív sikert, hogy akár a sporttal vagy a zenével elő tudjam teremteni magamnak azokat az anyagi körülményeket, ami által tudok működni.

18 évesen fel kellett ismerjem azt a helyzetet, hogy mozgássérültként a munkaerő-piacon nincsenek nagy lehetőségeim, s nekem kell – szó szerint – munkahelyet teremtenem magamnak. S akkor már arra hajtottam, hogy ha már vállalkozó vagyok, akkor jó vállalkozó legyek. Innen indult el az a küzdeni akarás. Be akartam bizonyítani, hogy többre vagyok képes. Ezen az úton vagyok.

Ezen kívül szeretnék még egy gyereket és egy boldog családot. A zene egy olyan gyerekkori álmom, amivel jó lenne, ha az emberekhez lehetne szólni.

Úgy tapasztaltam, hogy olyan ember vagy, akinek mindig van egy másik terve. Van újabb opciód?

– Egyelőre van egy elég nagy projektem, azt szeretném végigvinni. Egy olyan esélyegyenlőségi pubot üzemeltetek a város szívében, ami célirányosan arról szól, hogy összefogja a mozgássérülteket. Olyan klubot akarok létrehozni, ami rólunk szól, és amilyen nincs az egész városban, teljesen akadálymentes, Braille-írással feliratozott. Hiszek abban, hogy épek és sérültek egyaránt akadálymentesen szeretnék élni az életet.

Ezek mellé pedig kulturális rendezvényeket akarok szervezni, gyerekeknek kézműves foglalkozások tartását tervezem, illetve hátrányos helyzetű emberek művészetét is szeretném megmutatni. Azt már most látom, hogy a klubban sok lehetőség van, ki lehet törni vele. Azt még nem tudom pontosan, hogy miként fogom végigvinni, de nem adom fel.

Az idődet hogyan osztod be a sport, a vállalkozás, a zene és a család között?

– Reggel van két óra a gyerkőccel meg a családdal, én fürdetem, reggeliztetem és viszem óvodába. 9 órakor érek ki a pályára, és egészen 11 óráig ott edzem. Utána elintézem a papírmunkákat: könyvelő, utalások, ügyintézés, ilyesmik. Délután bemegyek a pubba, estefelé pedig a közértbe. Olyan esti 7-8 óra magasságában érek haza.

A zenével akkor foglalkozom, amikor van egy kis időm és elkap valami, olyankor az is előfordul, hogy reggel négyig dolgozom. Elkezdem hallgatni a zenét, elkezdek szövegeket és dallamokat összerakni, és addig dolgozom, ameddig megszületik belőle egy dal.

Ezt továbbküldöm a stúdióba, és közösen összerakjuk. Majd szépen begyakorolom és fölénekelem. Mindig annyi idő jut a zenére, amennyi kell. Szokták mondani, hogy annyit

mérnek ki az emberre, amennyit elbír. Ezzel én is így vagyok, hogyha elbírom, akkor miért ne.

Mire vagy a legbüszkébb az életedben?

– A gyerkőcre. És arra, hogy olyan életet tudtam előreteremteni, amilyen gyerekként szó szerint megfogalmazódott bennem. Igazából akkor nem is tulajdonítottam neki nagy jelentőséget, de felnőttként elő-elő jön gondolatként, hogy jé, ez nekem valamikor ott legbelül, mint gondolat, megfogalmazódott.

forrás: eletmod.trazindex.ro

Motoron száguldoztak a Pethő- Gyerekek

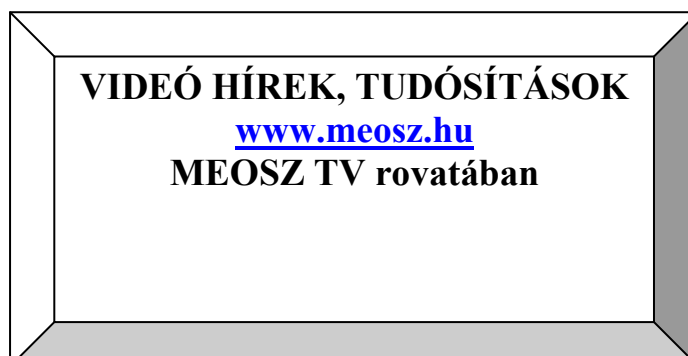
Nem értünk hozzá, de van egy olyan érzésünk, hogy fél óra önfeledt száguldozás egy Harley-n van olyan jó terápia egy mozgássérült gyereknek, mint egy kiadós labdagyakorlat.

És még élvezik is, legalábbis ez látszik az MTI fotósorozatán. Csordás Claudia újságíró-fotós-motoros aktivista egy csomó motorozó celebet körbetelefonált és sokan kötélnek is álltak: a Petőben feltűnt Delhusa Gjon, Szabó Győző, Harsányi Levente, Talmácsi Gábor, Zsidro Tamás és mások, meg persze még egyszer annyi "sima" motoros.

A beöltöztetés után nagyjából fél órát keringtek a belvárosban, a budai intézetből indulva átmentek az Alagúton, a Lánchídon, végig a rakparton, majd a Szabadság hídon vissza. A többit elmondják a képek.

Az esemény nem szándékos aktualitása, hogy augusztus végén kiderült: a Pető költségvetése annyira [megcsappant](#), hogy akár csődbe is mehet. Most a konduktorok kirúgásával - és így a felvehető gyerekek számának csökkentésével - próbálkoznak. A kormány időközben megemlített egy 420 milliós támogatás, ám időközben kiderült: ez [nem extra pénz](#), csupán a szokásos éves költségvetési keret.

forrás: hir.24.hu

A MEOSZ taggyegeteiei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

AZ AMPUTÁLT LÁBÚ FÉRFI LAKÁST KAP

PÉLDÁS TÁRSADALMI ÖSSZEFOGÁS EREDMÉNYEKÉNT AZ AMPUTÁLT LÁBÚ FÉRFI LAKÁST KAP

A múlt héten adtuk hírül, hogy egy amputált lábú sorstársunk Batonai Sándor bajban van, és segítségre lenne szüksége. Pár nap alatt a sok igyekezet meg is hozta a gyümölcsét. A férfi már a héten beköltözhetne egy Nógrád-megyei kis faluban lévő 2 szobás akadálymentesített házba.

A csoda nem magától érkezett el, hanem a szüntelen szervezés és a példás összefogás eredményeként. Civil érdekvédők segítettek a koordinálásban, és a majdnem reménytelen helyzetéből kimozdítani az amputált lábú férfit. Ez egy igazi csapatmunka volt.

A csopathoz tartozók: Bartus Mónika, aki maga is mozgáskorlátozott rokkantként, használatra felajánlotta az ingatlant a sorstársnak. Így ő lett az első számú, fő segítő. Nélküle, nem jöhetett volna létre ez a projekt. A szervezésben résztvevő önkéntes civil segítő, gyors és eredményes munkája, minden érdekelt fél között koordinálva, elhozta a reményt a bajba jutott férfinak. A Magyar Szociális Fórum Összefogás a korhatár alatti rokkantak emberi jogaiért csoportunk, felvette a kapcsolatot, a segítséget szintén felajánló Rokkant Számkivetettek Társasága (ROSTA) Érdekvédő Mozgalommal is. A hétvégén pénzügyadományozók is jelentkeztek a férfinél, és a költözés elé így, már nem hárulna akadály. A költöztetést vállaló segítő, reméljük, hogy ezen a héten meg tudják oldani a rokkant férfi költöztetését.

Azoknak a magánszemélyeknek is megköszönjük a segítséget, akik az interneten keresztül segítséget kérő férfinél eljuttatják a pénzügyadományukat. Az adományokat a jövőben is várna a sorstársunk. A villany és gázközmű visszakötések és közműhátralék rendezését kellene a lakhatásért cserébe vállalni, és az öt segítő Bartus Mónikával létrejött megállapodásuk szerint lerendezni azt. Ez az összeg 150 ezer forint lenne. Ennek az összegnek most a pár nap alatt, csak a negyede gyűlt még össze, de a bajba jutott rokkant férfi reménykedve várja a felajánlóktól a további segítséget. Nagyon jó lenne, ha minden sikerülhetne. Mindkét mozgásban korlátozott rokkant fellélegezhetne. A segítő, aki felajánlotta az ingatlan használatát, ő megszabadulna a közműterhektől, a kilátástalan sorsú férfi pedig hajlékhoz juthatna. Most már szurkoljunk nekik, hogy teljesüljön a vágyuk!

Köszönjük az emberségét mindenkinek, aki a bajba jutott férfin segíteni szeretne.

A férfi ezen a telefonszámon (06-1-200-3001) várja még pár napig a felajánlásokat. Azért, csak pár napig, mert ez a telefonszám csak addig él, amíg el nem költözik a jelenlegi helyről.

A szervezőnkkal is tarthatják az adakozók a kapcsolatot: Garai Erzsébet, e-mail: erzsebet.garai@freemail.hu

forrás: Mozgássérültek Mezőkövesdi Egyesülete

-RENDEZVÉNYEK-

Fogyatékos emberek a társadalomban

Konferencia az 1938. évi Országgyűlés évfordulója tiszteletére rendezett Emlékév program keretében

Székesfehérvár, 2013. szeptember 13-14. (péntek-szombat)

VIKTÓRIA REHABILITÁCIÓS KÖZPONT

8000 Székesfehérvár, Erzsébet út 20.

Fővédnök: Áder János Köztársasági elnök

Védnök: Cser – Palkovics András polgármester

A konferencia szervezői:

Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége (MEOSZ) – képviselője: dr.Hegedüs Lajos

Mozgáskorlátozottak Fejér Megyei Egyesülete – képviselője: Horváth Klára elnök

Támogató: Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata

Program

Szeptember 13. péntek

9.30 - Megnyitó előadás: Soltész Miklós

10.00 Emberi Erőforrások Minisztériuma Szociális és Családügyi Államtitkára

A fogyatékossgal élő emberek szociális biztonsága Magyarországon - jelen és jövő

10.00 Az Európai Unió szándékai és törekvései a fogyatékossgal élő európai polgárok - érdekében.

10.30 Dr. Kósa Ádám, a Fidesz EP képviselője

- EU akadálymentesítési standard,
- Az egységes európai mobilitási kártya,
- A weblapok akadálymentesítése
- Egyéb irányok és tendenciák

10.30 A fogyatékos emberek foglalkoztatásának helyzete Magyarországon 2013. évben -

-11.00 tervek és lehetőségek az ENSZ Egyezmény és az EU foglalkoztatáspolitikájának tükrében.

Dávid István az EEMI Foglalkozási és Rehabilitációs Főosztályának vezetője

11.00 Az egyházak szerepe a fogyatékos emberek egyenrangú társadalmi részvétele

-11.30 érdekében

Spányi Antal megyéspüspök Székesfehérvár

11.30 Fogyatékossgal és a mai magyar társadalom

– Laki Ildikó kutató, MTA Szociológiai Intézet

12.00

12.10 Sajtótájékoztató - résztvevők:

– Soltész Miklós államtitkár

12.40 Dr.Kósa Ádám EP képviselő

Hegedüs Lajos MEOSZ elnök

Horváth Klára a Mozgáskorlátozottak Fejér Megyei Egyesületének elnöke

12.00 *Ebéd a konferencia résztvevői számára a helyszínen*

–

13.00

13.00 **A komplex felülvizsgálatok és a fogyatékos emberek foglalkozási rehabilitációját**

– **megvalósító intézményrendszer működésének tapasztalatai, a megváltozott**

14.15 munkaképességű emberek foglalkozási rehabilitációjának irányai, kilátásai.

Tatosné Takács Andrea az NRSZH főigazgató helyettese

Fórum a rehabilitációról, a résztvevők hozzászólásai

Levezető: dr.Hegedüs Lajos

14.15 **Az önkormányzatok lehetséges szerepei a fogyatékos-ügy területén**

– **dr. Chikán Csaba MEOSZ alelnök**

14.40

14.40 **A Fejér megyében élő fogyatékos emberek ellátásában részt vállaló szervezeteket**

– **bemutató kiadvány ismertetése**

15.10 **Horváth Klára a Mozgáskorlátozottak Fejér Megyei Egyesületének elnöke**

15.10 **Az első nap programjával kapcsolatos hozzászólások, vélemények, javaslatok – a**

– **résztvevők fóruma**

15.40 **Levezető: dr.Hegedüs Lajos a MEOSZ elnöke**

15.40- **Az első nap összefoglalása**

16.00 **dr.Hegedüs Lajos a MEOSZ elnöke**

Szeptember 14., szombat

9.30 – **A fogyatékossgal élő emberek életét bemutató foto kiállítás megnyitója**

9.50 **Megnyitó beszédet mond: Kaszásné dr. Leveleki Magdolna szociológus**

9.50 – **A fogyatékossgal élő embereket ellátó intézetek világa**

10.10 **Verdes Tamás a TASZ képviselője**

10.10 **A fogyatékossgal élő nők helyzete Európában és Magyarországon**

– **• A magyar fogyatékos nők érdekképviselete nemzetközi szinteken: Földesi**

11.40 **Erzsébet**

• Magyarországi kutatás anyaságról, nőiségről, szexualitásról: Hernády
Ilona, ELTE Bárczy Gusztáv Gyógyepedagógiai Kar

• A nők/fogyatékos nők foglalkoztatása ma Magyarországon: Keveházi
Katalin, a Jól-Lét Alapítvány vezetője, a Magyar Női Érdekvégyesítő
Szövetség gender - szakértője

11.40 **Vélemények, gondolatok, javaslatok – a résztvevők fóruma**

– **Levezető: Földesi Erzsébet az Európai Fogyatékosügyi Fórum (EDF) Elnökségi tagja**

12.10

12.10 **A konferencia tanulságainak összegzése, zárszó**

– **dr.Hegedüs Lajos a MEOSZ elnöke**

12.30

**Akadálymentes kollégiumi szállás férőhely Szakály József főtitkáron keresztül
rendelhető 4.000.-Ft/fő/éjszaka áron.**

Megrendezés dátuma: 2013 szeptember 13.

Jelentkezés: MEOSZ, Szakály József, főtitkár, szakaly@meosz.hu

Jelentkezési határidő: 2013 szeptember 9.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

-PÁLYÁZATOK-

Fák az év minden szakában-Rajz- és fotópályázat

Solymár Imre Városi Könyvtár rajz- és fotópályázatot hirdet “Fák az év minden szakában” címmel. A pályázat célja:

“Fák az év minden szakában” témájú fotók és rajzok beküldése.

Pályázók köre

Magánszemélyek 5-99 éves korig.

A pályázat részletei

Rajz: A/4-es méretben bármilyen technikával

Fotó: A/5-ös méret

A zsűri által legjobbnak ítélt 25 alkotás jutalomban és ingyenes bonsai készítésben részesül Hirth János bonsai készítővel. Amennyiben szeretnék visszakapni a pályázatokat, felbélyegzett válaszborítékot küldjenek.

Figyelem! A PályázatMenedzser.hu csak a pályázat legfontosabb elemeit publikálja. A teljes kiíráshoz látogassa meg a kiíró honlapját.

A pályázat benyújtása

Határidő: 2013. október 4.

Benyújtás:

postai úton: Solymár Imre Városi Könyvtár, 7150 Bonyhád, Perczel u. 50.

személyesen a könyvtárban

További információ

Schnell-Nagy Erika

Telefonszám: 74/451-834.

E-mail: erika@bokonyvt.hu

Tekintse meg a teljes pályázati kiírást!

Fák az év minden szakában – Rajz- és fotópályázat

Jelentkezési határidő: 2013 október 4.

Bővebb információ: palyazatmenedzser.hu/2013/09/05/fak-minden-szak/?awt l=CN Zc&awt m=3YSUz2pQGxz4mMk

forrás: [Mozgássérültek Mezőkövesdi Egyesülete](#)

